

Kritizovat znamená poučovat autora,
že to nedělá tak, jak bych to dělal já,
kdybych to uměl.

(spisovatel Karel Čapek)

Jaroslav Čvančara

T A X M E N I

aneb

Hledání country grálu

Úrvek z knihy:

U VZNIKU PONY EXPRESSU

Ve druhé polovině sedmdesátých let, respektive v době, kdy s naší kapelou začal spolupracovat Bílek, organizoval právě již pátý, či šestý ročník akce Trampfotbal-Plešivec. Jsa obtěžkán banjem a tornou, ubíral jsem se lesní cestou k určenému místu. Vtom se za mými zády ozval neobvyklý zvuk motoru. Když jsem se ohlédl, málem jsem si musel protřít oči a uši. To proto, zda se mi nezdá nějaký sen. Blížil se ke mně vojenský džíp - klasický čtyřtunový Jeep Willys MB - a v něm seděl v letní druhoválečné uniformě americký voják! Jen připomínám, že to bylo v době nejtuzší komunistické normalizace, kdy projíždět se v americkém džípu, navíc v uniformě - rovnalo se bezmála šílenství. Ten člověk tehdy přibrzdil a pravil, zda mířím na Trampfotbal. A jestli chci, že mě tam vezme. Tak jsem nasedl. Co budu živ, nikdy na tuto byť krátkou epizodu nezapomenu. A tak jsem se seznámil se Standou Vodenkou. Tehdy jsem poznal i jeho přítele Tomáše Krále. Nedlouho poté pak vznikl Corral O.K., což bylo takové malé sdružení spojující lidi podobné krevní skupiny.

U příležitosti výročního dne založení Corralu O.K., v červenci 1983, uskutečnil Standa na koni Nawy Joy a Tomáš na koni Johnny Boy první jízdu Pony Expressu v Československu. Doručili tzv. zakládací listinu. Myšlenka Pony Expressu, respektive jeho rozšíření, nás pak doslova nadchla. Jindra Bílek byl rovněž přítomen této historické první jízdě, a tak nedalo příliš práce jej pro věc získat.

Nabírali jsme postupně další zkušenosti a postřehy. Pak proběhly první ročníky. Byla propojena trať mezi středočeským Mníškem pod Brdy a severomoravským Suchdolem nad Odrou.

Po třetím ročníku jsme s Bílkem ale přerušili spolupráci. Z důvodů na pohled dílčích, avšak pro nás zcela zásadních. Nám v Corralu O.K. se především přestávala líbit přílišná komercializace původní myšlenky. Nám nešlo o ekonomickou stránku, či nějaké sportovně-jezdecké výkony, natož recesi. Chtěli jsme v rámci Pony Expressu sdružovat lidi se zájmem o anglosaské tradice, americkou historii. Alespoň tak jsme se kdysi společně dohodli. Dnes, s odstupem času to hodnotím tak, že jsme asi byli příliš kritičtí. Nutno totiž uznat, že organizačně velmi schopný Bílek dotáhl potom celý Pony Express do netušených rozměrů a v roce 1990 dokonce uspořádal pro české jezdce jízdu přímo v USA.